Broj: S1 3 U 035954 20 U
Sarajevo, 26.01.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „Agrinatura" d.o.o. Sarajevo, ulica Splitska do broja 67 kojeg zastupaju punomoćnici Damir Katica i Amin Hasović, advokati iz Sarajeva, ulica Jadranska bb protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-699-7/20 od 23.04.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 26.01.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

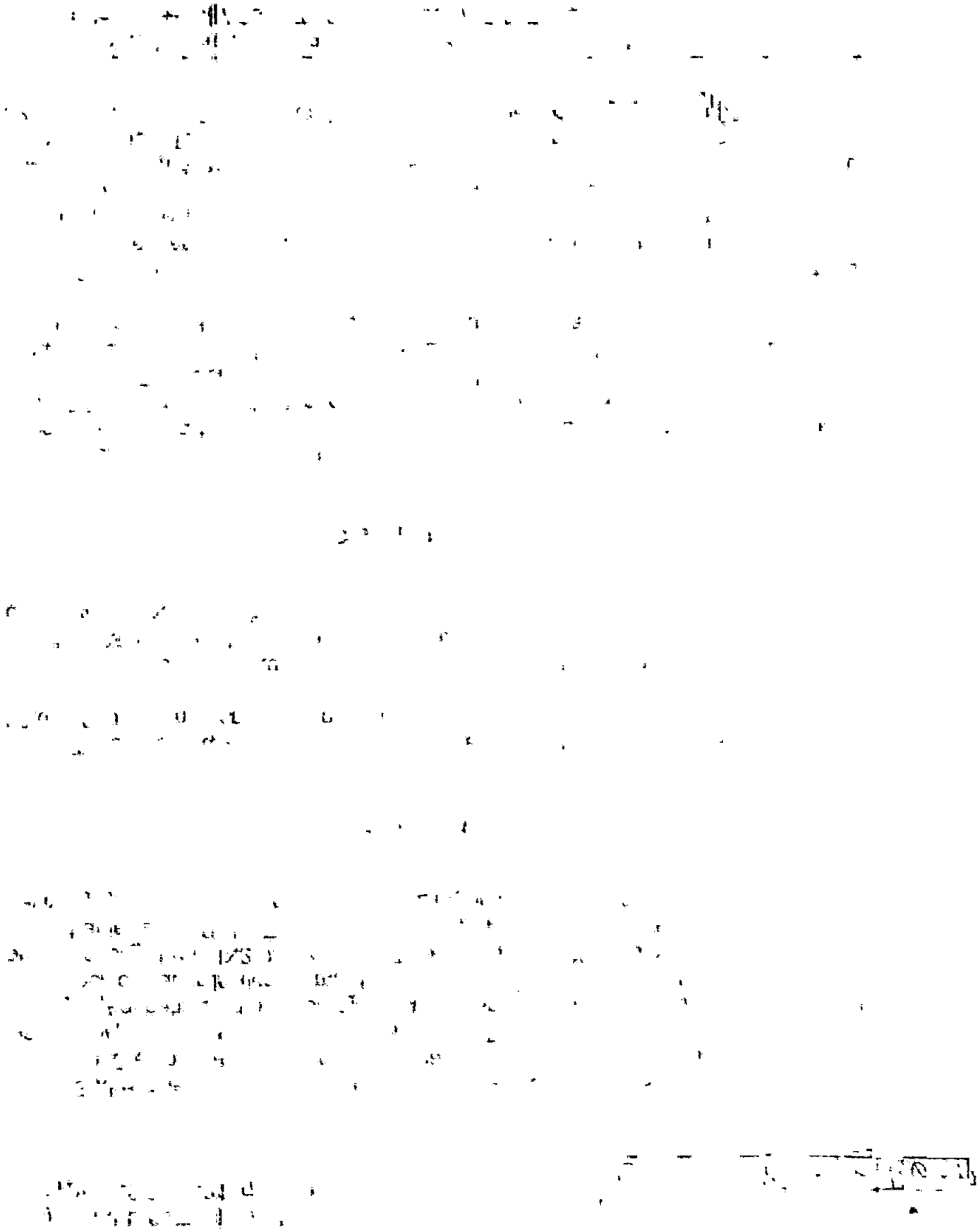
Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-02-07-1-699-7/20 od 23.04.2020. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Tuženi je dužan tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana prijema presude, dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog broj kao u uvodu presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 5751/20 od 11.03.2020. godine, ugovornog organa MH „ERS" MP a.d. Trebinje, ZP „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik" a.d. Ugljevik, u otvorenom postupku nabavke roba „nabavka ribe" i odbijen je zahtjev za naknadu troškova pokretanja žalbenog postupka, kao i zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je jasno kroz žalbene navode ukazao da ugovorni organ nije postupio u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama (u daljem tekstu :ZJN) i tenderskom dokumentacijom (u daljem tekstu: TD). Ukazuje da je konkretna javna nabavka procijenjena na 92.900,00 KM bez PDV-a, a da je izabrani ponuđač ponudio cijenu od 95.100,00 KM

bez PDV-a, te da je ugovorni organ dodijelio okvirni sporazum na iznos od 92.900,00 KM bez PDV-a, te smatra da postoji neusuglašenost u pogledu cijene i zaključivanja okvirnog sporazuma. Navodi i da je tačkom 7.4 TD propisano da se cijena koju navede ponuđač neće mijenjati u toku izvršenja ugovora, te da bi dosljednom primjenom ove odredbe, imajući u vidu da je izabrani ponuđač ponudio cijenu iznad procijenjene vrijednosti nabavke, isto značilo da bi takva cijena ostala i u toku izvršenja ugovora. Smatra pogrešnim stav tuženog da izjave iz člana 45. i 52. ZJN može potpisati samo lice upisano u sudski registar, zanemarujući odredbu člana 58. stav 1. tačka g) ZJN i odredbu člana 9. stav 2. tačka i) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, kojim je jasno propisano da ponudu, a time i sve dokumente ponude, mogu potpisati ovlašteno lice i ovlašteno lice na osnovu punomoći, koja onda mora biti priložena u ponudi u originalu ili ovjerenoj kopiji. Ističe da je iz ponude vidljivo da je Emina Karavdić ovlaštena od strane direktora da može između ostalog potpisivati obrasce i izjave za konkretnu javnu nabavku. Smatra da je tuženi povrijedio odredbe člana 9., člana 126. i člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

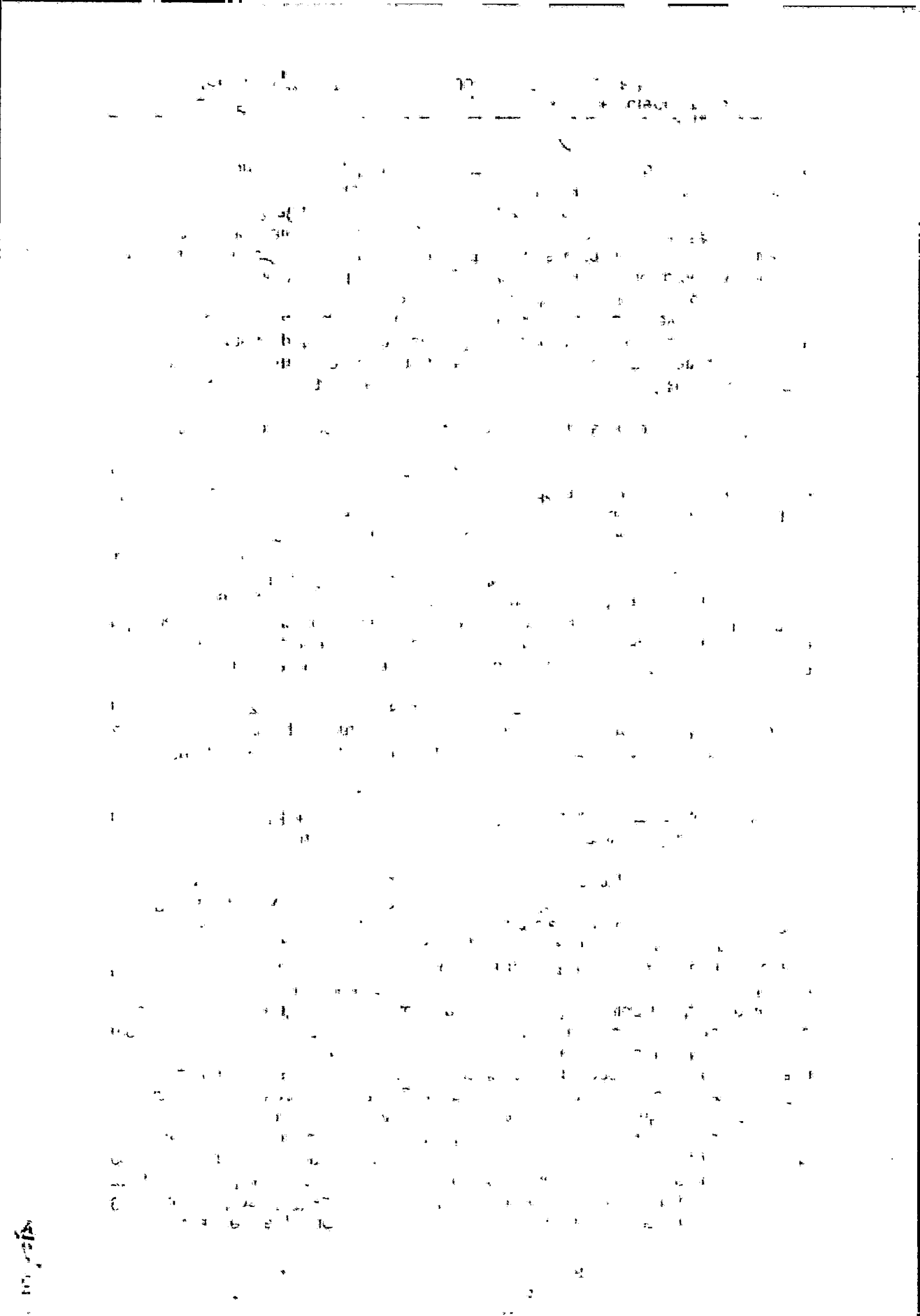
U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i ugovorni organ MH „ERS“ MP a.d. Trebinje, ZP „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ a.d. Ugljevik su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ MH „ERS“ MP a.d. Trebinje, ZP „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ a.d. Ugljevik pokrenuo postupak javne nabavke roba-nabavke ribe, za koji je obavještenje o nabavci broj: 1276-1-1-41-3-123/20 od 05.02.2020. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dana 11.03.2020. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da je izabrani ponuđač dostavio svoju ponudu u skladu sa zahtjevima iz TD, a da tužiteljeva ponuda nije prihvatljiva obzirom da je izjave iz člana 45. i 52. ZJN potpisao punomoćnik.

Zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

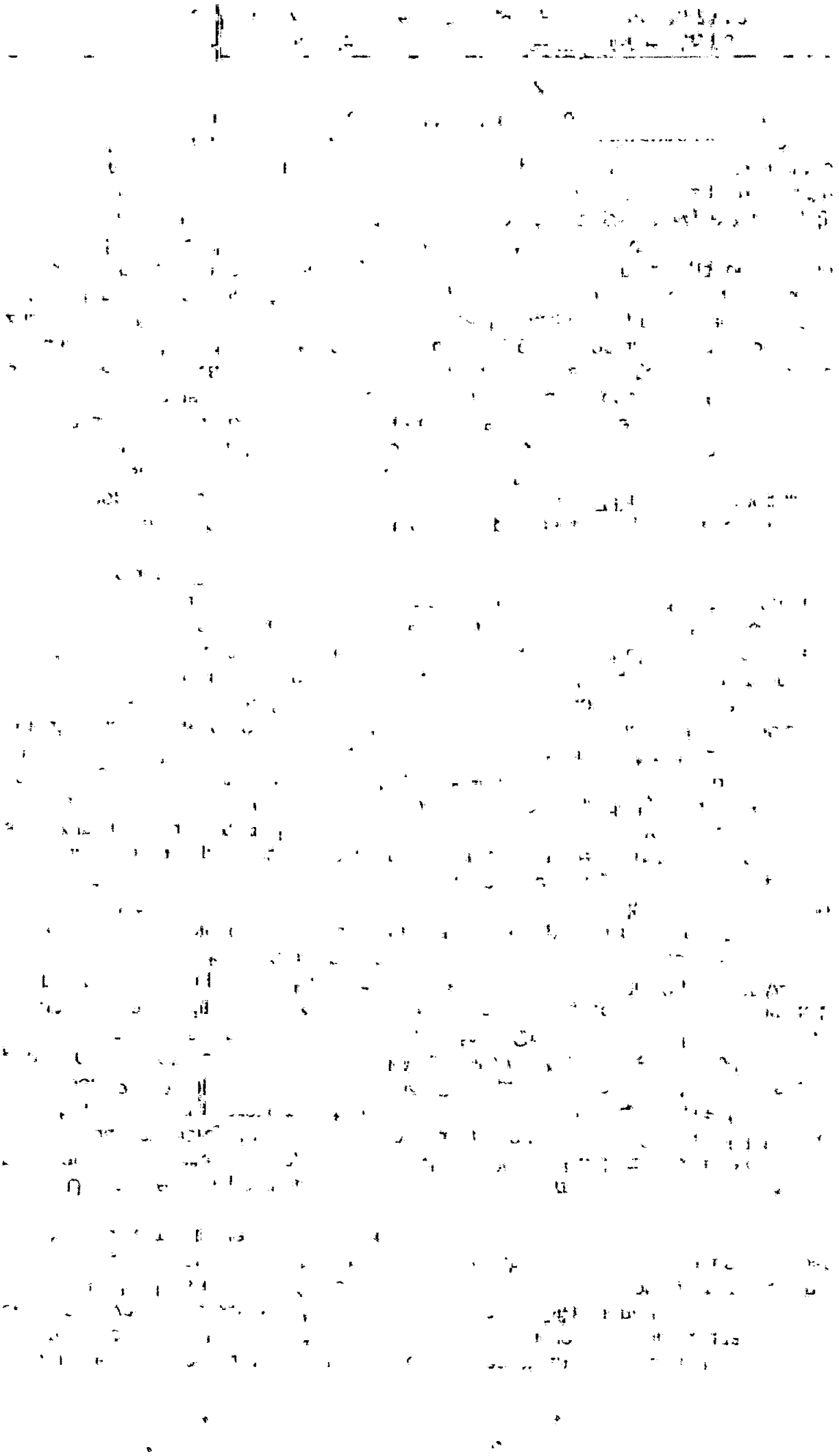
U skladu s članom 3. ZJN („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) Ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtjeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve

diskriminacije svakog od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj Tenderske dokumentacije koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga koje su predmet javne nabavke. Ured za razmatranje žalbi BiH je nadalje nadležan da postupa u skladu s članom 111. ovog zakona i da, po službenoj dužnosti, pazi na apsolutno bitne povrede postupka a jedna od tih povreda jeste neusklađenost tenderske dokumentacije sa zakonom (član 103. ZJN).

U predmetnom postupku javne nabavke, ugovorni organ je tačkom 3. TD propisao da je procijenjena vrijednost nabavke 92.900,00 KM bez PDV-a, te da će se zaključiti okvirni sporazum sa jednim dobavljačem na period od 12 mjeseci. Isto tako i nacrtom Okvirnog sporazuma i to članom 3. propisana je maksimalna finansijska vrijednost 92.900,00KM. Izabrani ponuđač „Građapromet" d.o.o. Bijeljina je u svojoj ponudi naveo ukupnu cijenu 95.100,00 KM bez PDV-a. Pravilan je zaključak tuženog da navedeno ne čini ponudu ponuđača „Građapromet" d.o.o. Bijeljina neprihvatljivom. Naime kako to pravilno tuženi nalazi, ugovorni organ će zaključiti okvirni sporazum na period od 12 mjeseci i na iznos od 92.900,00 KM bez PDV-a, te stvarna nabavljena količina robe može biti manja od predviđene i svi ugovori zaključeni na osnovu okvirnog sporazuma ne mogu preći iznos, koji je ugovorni organ u TD označio kao vrijednost javne nabavke. Također kako tuženi pravilno nalazi bitno je da se ne mogu mijenjati pojedinačne cijene koje su naveden u ponudi izabranog ponuđača. Članom 2.tačka n) ZJN propisano je da okvirni sporazum je sporazum između jednog ili više ugovornih organa i više dobavljača, zaključen u pisanom obliku, kojim se definiraju uslovi pod kojim se mogu dodijeliti ugovori tokom određenog perioda, u skladu s predviđenom cijenom i; gdje je moguće, predviđenim količinama. Dalje članom 32. istog Zakona propisan postupak zaključivanja pojedinačni ugovora na osnovu zaključenog okvirnog sporazuma i gdje je propisano stavom 2. da nakon zaključene okvirnog sporazuma, njegove odredbe se ne mogu mijenjati. Iz svih tih razloga pravilno i zakonito tuženi nalazi da ponuda izabranog ponuđača, iako je veća od maksimalne finansijske vrijednosti okvirnog sporazuma, ne utiče na valjanost same ponude jer pojedinačni ugovore koji se eventualno zaključe na osnovu okvirnog sporazuma, ne mogu preći iznos vrijednosti predmetne nabavke iz člana 3.TD.

Međutim, osnovano tužitelj ukazuje da je pogrešan zaključak tuženog da je njegova ponuda neprihvatljiva jer je izjave iz člana 45. i 52. ZJN dao punomoćnik. U konkretnom slučaju ugovorni organ je tačkom 4.3 TD propisao obavezu dostavljanja izjave iz člana 45. ZJN, te tačkom 5.2 obavezu dostavljanja izjave iz člana 52. ZJN. Uvidom u tužiteljevu ponudu utvrđeno je da je isti dostavio tražene izjave. Shodno navednom tuženi je pogrešno odlučio kada je utvrdio da je ugovorni organ pravilno ocijenio da tužiteljeva ponuda nije dostavljena u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, te je na osnovu navedenog donio pogrešnu odluku kojom je odbijena žalba tužitelja kao neosnovana. Pogrešan je zaključak tuženog da navedene izjave nisu valjane obzirom da iste nije popunilo i potpisalo lice ovlašteno za zastupanje. Naime, iz navedene punomoći koja je dostavljena na strani 24 ponude, jasno proizlazi da je ista data za Eminu Karavdić od strane direktora društva Ismeta Kamerića, i to za popunjavanje tenderske dokumentacije, predstavljanje firme, tj. potpisivanje obrazaca i izjave, kao i da vrši sve radnje vezane za tender/nabavku „nabavka ribe". Obzirom da se radi o specijalnoj punomoći, te kako Zakonom o javnim nabavkama nije propisano da navedene izjave može dati isključivo lice ovlašteno za zastupanje, to je pogrešan zaključak tuženog, da navedeno čini ponudu

tužitelja neprihvatljivom. Naime odredbom člana 58. stav 1. tačka g) ZJN pripisano je svaka ponuda obavezno sadrži sljedeće elemente: potpis podnosioca ponude ili ovlaštenog lica na osnovu punomoći koja u tom slučaju mora biti priložena u originalu ili ovjerenoj kopiji. Isto znači da se ponuda može dostaviti od lica ovlaštenog na osnovu punomoći. Stoga tuženi pogrešno nalazi da izjave iz člana 45. stav 1. tačka a) do d) ZJN, odnosno 52. stav 2. ZJN, može dati samo zastupnik ponuđača na osnovu zakona (direktor) jer takvo ograničenje i nije propisano odredbama Zakona o javnim nabavkama. Sa druge strane odredbe Zakona o obligacionima odnosima (u daljem tekstu: ZOO) koje propisuju i poslovno punomoćje (člana 95), reguliše i tu mogućnost da punomoćnik obavlja i ostale poslove za preduzeće, koji su uobičajeni u obavljanu njegove poslovne djelatnosti. Takvo ovlaštenje za zastupanje se ne upisuje u sudski registar, već se treća lica za punomoć saznaju kada im se ista u pismenom obliku predoče, što je u konkretno slučaju i učinjeno na strani 24 ponude tužitelja. Stoga izjave dostavljene na strani 20 i 21 ponude tužitelja, obavezuju tužitelja kao i da ih je on dao u smislu člana 85. ZOO. Iz svih naprijed navedenih razloga tuženi pogrešno i nezakonito nalazi da predmetne izjave, tužitelj nije mogao dati putem ovlaštenog punomoćnika.

Postupak javne nabavke je formalni postupak i zahtjevi iz tenderske dokumentacije moraju u potpunosti biti ispunjeni kako bi ponuda ponuđača uopšte bila uzeta u razmatranje. U konkretnom slučaju, prema nalaženju ovog Suda, ponuda tužitelja je bila u skladu sa tenderskom dokumentacijom.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe putem punomoćnika iz reda advokata, uvećano za troškove PDV-a. Tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknaditi troškove upravnog spora. Troškove postupka sud je dosudio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH („Službene novine F BiH" broj: 22/04-u daljem tekstu AT). Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne na osnovu člana 12. AT, kao je to potraživano opredjeljenim troškovnikom.

Slijedom navedenog, Sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Jadranka Brenjo

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Ovlašteni uposlenik Suda

